

АЗ ЗНАМ, ЧЕ КОГАТО СЕ НЯВГА ПРОБУДИ...

Аз знам, че когато се нявга пробуди  
душата ми, пътника морна заспала,  
часът на великата горест ще бъде  
по радост завинаги вече умряла.

Аз знам, че в очите й ужас предсмъртен  
ще пламне и горко тогаз ще трепери -  
ще види кристалния извор размътен,  
в руини чертога свой тя ще намери.

Цветята увехнали прах ще покрива  
и бурен навред вместо рози ще никне.  
Напразно тогава сълзи ще пролива -  
безмълвие, мрак ще се ней откликне.

*Димко  
Димков*



ISSN 1311 - 9893